



ДІХТЯР Олекса Іванович (псевд. — Д. Аскело; 12(24). 02. 1886, с. Кустолове Костянтиногр. пов. Полтав. губ., нині Новосанжар. р-ну Полтав. обл. — 13. 08. 1936, Полтава) — письменник, перекладач і мовознавець. Член-кореспондент етногр. секції ВУАН (поч. 1920-х рр.). Закін. Новобуз. учит. семінарію (нині Микол. обл., 1906), пізніше — Полтав. учит. інститут. Від 1906 вчителював у с. Диканька (нині смт Полтав. обл.);

1928–34 — методист і викл. української мови і літ-ри Харків. пром. академії. Друкувався від 1906 у періодиці («Рідний край», «Маяк», «ЛНВ» та ін.). Автор зб. лір. і публіцист. віршів «Десять років», п'єс «За громадську землю» (обидві — 1917) та «9-е січня 1905 року» (1929; 3-є вид. — 1931), зб. оповідань за башкир. нар. переказами «Убогий Гірей» (1918), оповідання «Пригоди Жаби-квакушки» (1927). Переклав низку творів зах.-європ. і амер. письменників, зокрема Е. д'Амїсіса («Батьки та діти», 1910; «Шкільні оповідання», 1918; «Дитина полку», «За рідний край», «Маленькі ґарібальдійці», «Мати»; усі — 1919), Марка Твена («Принц та бідак», 1917), Г. Бічер-Стоу («Томова хатка», 1918), Г. Моло («Безрідний», 1926). Наукові дослідження стосуються історії укр. і рос. мов та літ-р, питань дитячої літератури.

Рекомендована література

1. Капельгородський П. Пам'яті О. І. Діхтяра // Більшовик Полтавщини. 1936, 14 серп.;
2. Ротач П. Самовідданий трудар літератури // Вітчизна. 1968. № 10.

П. П. Ротач

Бібліографічний опис:

Діхтяр Олекса Іванович / П. П. Ротач // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26498>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).